

ബാബ അപരാഹ്ണവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാന്തയിൽ തനിക്കു ചുറ്റും കൂട്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഇതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 41A

പ്രശാന്തി സന്ദേശം ഞായർ പോഡ്കാസ്റ്റ്
മാർച്ച് 4, 2023

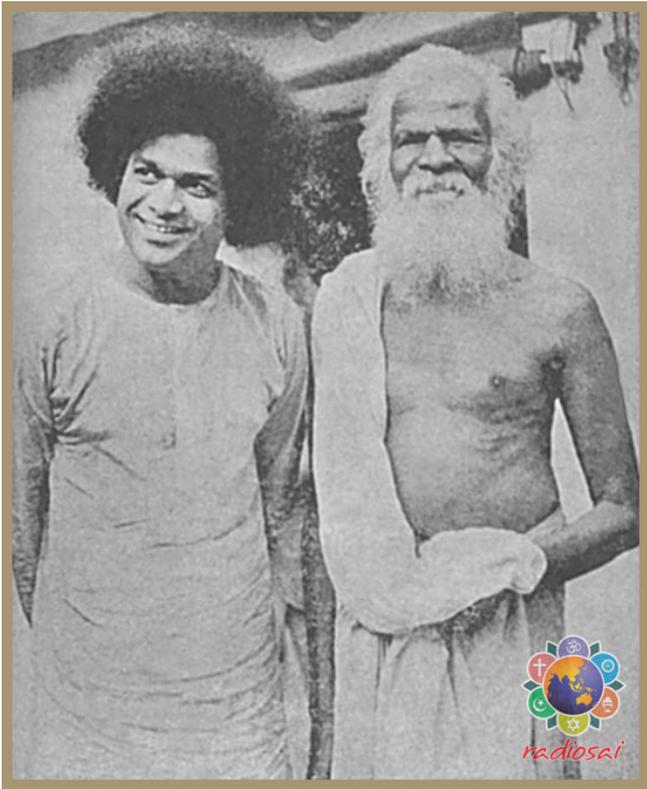
സിദ്ധാർത്ഥപുരുഷ സായി

ഓം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

ഭഗവാൻ ബാബ പറയുന്നു, “എന്റെ ആനന്ദത്തിനായി, ‘ഏകോഹം ബഹുസ്യാം’ എന്ന എന്റെ ദിവ്യ സങ്കല്പത്താൽ, ഒരൊറ്റ വാക്കുകൊണ്ട് ഞാനീ ലോകം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, ഞാനാരാണെന്ന് അറിയുന്നതിനായി ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല-അതോടെ, ഏകമായിരുന്നത് പലതായി, ഈ വിശ്വം നിലവിൽ വന്നു!”

ഒരിക്കൽ, പുരാണപുരുഷനായ ഭഗവാൻ ബാബയോട് ആരോ കുറച്ച് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു.

ഹിമാലയത്തിലെ വസിഷ്ഠഗുഹ: സാമി പുരുഷോത്തമാനന്ദയ്ക്കൊപ്പം(1957)

ചോദ്യം:

“സ്വാമി! നിരവധി പുണ്യാത്മാക്കളും യോഗികളും ഹിമാലയത്തിൽ ഇപ്പോഴും തപസ്സനുഷ്ഠിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഇത് ശരിയാണോ?”

സ്വാമി: “അതെ, അവർ ഒത്തിരി പേരുണ്ട്!”

അപ്പോൾ ചോദ്യം: “അപ്പോൾ അവർ സ്വാമിയുടെ അരികിൽ വരാത്തതെന്താണ്? മനുഷ്യരൂപത്തിലുള്ള ഈശ്വരനെ ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയല്ലേ?”

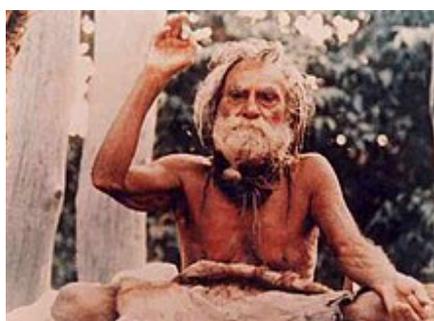
സ്വാമിയുടെ മറുപടി: “ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും അവർക്കൊപ്പമുണ്ട്, അവരെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്. ഈ പുണ്യാത്മാക്കൾക്കും യോഗികൾക്കും എന്റെ ശാരീരിക സാന്നിധ്യം ആവശ്യമില്ല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എന്റെ ആന്തര സാന്നിധ്യത്തെപ്പറ്റി അവർ ബോധവാന്മാരാണ്!”

അപ്പോൾ അടുത്ത ചോദ്യം: “സ്വാമി! അവിടുന്ന് വസിഷ്ഠഗൃഹയ്ക്കടുത്തുവെച്ച്, അഗാധ ധ്യാനാവസ്ഥയിലായിരുന്ന ഒരു യോഗിയുടെ ജീവൻ, അദ്ദേഹം മുങ്ങിമരിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കി, രക്ഷിക്കുകയുണ്ടായോ?”

സ്വാമി മറുപടി പറഞ്ഞു: “അതെ, അതൊരു ദൃഷ്ടാന്തം മാത്രം!”

അതെ! 450 വർഷത്തിലധികം പ്രായമുള്ള ദേവര ബാബ, അഥവാ 1000 കൊല്ലം പ്രായമുള്ള ബാബാജി ഒക്കെ, സ്വാമിയുടെ ദർശനം തേടുകയും അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹത്തിനായി ആശിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഭഗവാൻ ബാബ പുരാണ പുരുഷനാണെന്ന വസ്തുത നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്നു.

1961-ൽ, ഭഗവാൻ ബാബ ഏതാനും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഭക്തർക്കൊപ്പം ബദരീനാമിലേക്ക് ഒരു തീർത്ഥാടനത്തിന് പോയി. ഒരു വൈകുന്നേരം, അവിടുന്ന് സംഘത്തിലെ സ്ത്രീഭക്തരെ യെല്ലാം വിളിപ്പിച്ചിട്ട് ഒരു സദ്യ

ഷീര

ദേവര ബാബ: മധുരയിൽ യമുനാതീരത്ത് വസിച്ചിരുന്ന സിദ്ധയോഗി. 1990 ജൂൺ 19-ന് സമാധി

ഒരുക്കുന്നതിന് അവരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനകം, പൂരി, വെജിറ്റബിൾ കറികൾ, ഷീര ഒക്കെ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു. രാത്രിയായപ്പോൾ, ഭക്ഷണം ഒരു മേശമേൽ

1961 ലെ ബദ്രിനാഥ് സന്ദർശനം. സ്വാമിയുടെ അടുത്ത് മുൻ ഹൈന്ദവ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അവസാന മുഖ്യമന്ത്രിയും മുൻ കേരളാ, യു.പി. ഗവർണ്ണറും എം.പി.യും ആയിരുന്ന ബർഗുള രാമകൃഷ്ണറാവു

നിരത്തി വെച്ചു, ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഹിമാലയൻ ഗുഹകളിൽനിന്നുള്ള നിരവധി സന്യാസിമാരും യോഗികളും പ്രസാദം വാങ്ങാനും പുരാണ പുരുഷനായ ഭഗവാൻ ബാബയുടെ ദിവ്യഹസ്തങ്ങളിൽ നിന്നും ദക്ഷിണ വാങ്ങുന്നതിനുമായി അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു, അവർ ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്കായി നീണ്ട ക്യൂവിൽ നിന്നു!

ഇതൊന്നും ആരുംതന്നെ നേരത്തേ അറിയിച്ചതല്ല. എന്തായാലും, അവരെല്ലാവരും ഭഗവാൻ ബാബയുടെ ആശീർവാദം സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി സ്വയമേവ എത്തിയതാണ്. അവർ ഏതാണ്ട് 500 പേരുണ്ടായിരുന്നു, ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുത എന്തെന്നാൽ, അവരിലാരും തന്നെ സ്വാമിയുടെ ഭൗതികരൂപത്തിന്റെ ദർശനം മുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരായിരുന്നില്ല എന്നതാണ്. എന്നിട്ടും, അവരെല്ലാവരും അവിടുത്തെ ദിവ്യരൂപവുമായി അടുത്ത ബന്ധം ഉള്ള രീതിയിലാണ് അവിടെയെത്തിയത്.

ഭഗവാൻ ബാബ പറയുന്നു, “എന്നെ അളക്കാനോ മനസ്സിലാക്കാനോ ശ്രമിക്കരുത്! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ധാരണയ്ക്കും അപ്പുറത്താണ്!” സ്വാമിയും അവിടുത്തെ ലീലകളും

മനുഷ്യധാരണയ്ക്കും അതീതമാവുന്നത് എങ്ങനെയാണ് എന്ന് നമ്മോടു പറയുന്ന ഒരു കഥ ഇതാ:

ബർമ്മയിൽനിന്നുള്ള(ഇപ്പോൾ, മ്യാൻമർ) ഒരു വ്യക്തി, കൃഷ്ണദാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു യോഗി, ഹിമാലയത്തിൽ നിരവധി വർഷങ്ങളായി തപസ്സ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിനെയാണ് ധ്യാനിച്ചിരുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഏറെക്കാലം കഴിഞ്ഞു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാധനയ്ക്ക് പ്രതിഫലമെന്നോണം ഒരു ദിവസം ഒരു ദിവ്യശബ്ദം തന്നോട് അരുളുന്നതായി അദ്ദേഹം കേട്ടു, “ഞാൻ ആന്ധ്രാപ്രദേശത്തെ പുട്ടപർത്തിയിൽ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ദർശനത്തിനായി എത്രയും വേഗം എത്തുക!”

കൃഷ്ണദാസിന് ആനന്ദമടക്കനായില്ല. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം പുട്ടപർത്തിക്ക് തിരിച്ചു. അദ്ദേഹം മിക്ക നേരത്തും വസ്ത്രമൊന്നും ധരിക്കുന്ന പതിവില്ലായിരുന്നു. സമൂഹത്തിൽ ഇറങ്ങേണ്ട അവസരങ്ങളിൽ, വളരെ വിരളമായേ അത് സംഭവിക്കാറുള്ളൂ, അദ്ദേഹം ഒരു കൗപീനം മാത്രം ധരിക്കും. അദ്ദേഹം പുട്ടപർത്തിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, സ്വാമി അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മുണ്ടും ഷാളും കൊടുത്തയച്ചു, അത് ധരിച്ചുവേണം ദർശനത്തിന് വരാൻ എന്ന ഒരു സന്ദേശവും അതിനൊപ്പം അയച്ചു.

സ്വാമി അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഇന്റർവ്യൂവിനായി വിളിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന് ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിന്റെ രൂപത്തിൽ ദർശനം നൽകി. അവിടുന്ന് സ്വന്തം ചിത്രവും അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി. കൃഷ്ണദാസ് സ്വാമിയോട് വിടപറയുമ്പോൾ, അവിടുന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു, “നീയിനി ഹിമാലയത്തിലേക്ക് പോവേണ്ട ആവശ്യമില്ല! വേണ്ട! ചൗളിലേക്ക് പോയി അവിടെ വസിക്കൂ-മഹാരാഷ്ട്രയിലെ ചൗളിൽ.”

ചൗൾ ദത്തമന്ദിരം-കൽപടവുകൾ

സ്വാമിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, കൃഷ്ണദാസ് മുംബെയിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തു, നിരവധി ക്ഷേത്രങ്ങൾ ദർശനത്തിനായി സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് ചൗൾ എവിടെയാണെന്ന് കൃത്യമായി അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം മഹാരാഷ്ട്രയുടെ ഒരു ഭൂപടം വാങ്ങി, വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ചൗളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഇന്റർവ്യൂ വേളയിൽ, ചൗളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ നടക്കാൻ പോവുന്ന സംഭവപരമ്പരകൾ മുൻകൂട്ടി സ്വാമി അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. സ്വാമി പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ തന്നെ കൃത്യമായി ഓരോന്നും സംഭവിച്ചു.

ഏതാനും ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചിട്ട് തിരക്കി, “അങ്ങ് ഇവിടെയുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പുരോഹിതനായി ഇരിക്കുമോ?”

കൃഷ്ണദാസ് അവരോട് ചോദിച്ചു, “ക്ഷേത്രമോ? ഏത് മുർത്തിയുടെ?” ഭഗവാൻ ദത്താത്രേയന്റെ ക്ഷേത്രമാണ് അതെന്ന് അവർ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. സ്വാമി ഇതേപ്പറ്റി നേരത്തേ അറിയിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹം ആ ചുമതല ഏറ്റു, ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ താമസിക്കാനാരംഭിച്ചു.

ദത്താത്രേയമന്ദിരം, ശാന്തമായ ചുറ്റുപാടിൽ, ഒരു മലയുടെ മുകളിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. പുരോഹിതനെന്ന നിലയ്ക്ക് കൃഷ്ണദാസ് തന്റെ ചുമതലകൾ നിർവഹിച്ചു, ശേഷിക്കുന്ന സമയം തന്റെ സാധന അനുഷ്ഠിച്ച് അവിടെ കഴിഞ്ഞു. കൃഷ്ണദാസ് ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഷിർദ്ദി സായിയുടെയും ശ്രീ സത്യ സായിയുടെയും ഫോട്ടോകൾ പ്രതി

ഷ്ഠിക്കുകയുണ്ടായി. സ്വാമിമാരുടെ ഫോട്ടോകൾക്ക് മുമ്പിലായി വിഭൂതിക്കായി അദ്ദേഹം ഒരു ചെറിയ പാത്രം വച്ചിരുന്നു. ഉടനടി അതിൽ വിഭൂതി നിറഞ്ഞു.

ചൗൾ: മലമുകളിൽനിന്നുള്ള ദൃശ്യം

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം ആഹാരത്തിനായി ഒരു സാധാരണ പാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ആവശ്യമുള്ള കൃത്യം അളവ് ഭക്ഷണം ആ പാത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക പതിവായി. കൃഷ്ണദാസ് അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു മിതാഹാരിയായിരുന്നു, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെ ആഹാരം ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു, എന്നാൽ അദ്ദേഹം പാചകത്തിനായി നേരം പാഴാക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, സ്വാമി ആ സാധാരണ പാത്രത്തെ ഒരു അക്ഷയപാത്രമായി മാറ്റി.

സ്വാമി പുട്ടപർത്തിയിൽവെച്ച് കൃഷ്ണദാസിന് വാക്കു കൊടുത്തിരുന്നു, “യോഗക്ഷേമം വഹാമ്യഹം.” – ഞാൻ ഓരോന്നും ശ്രദ്ധിച്ചോളാം!” അവിടുന്ന് നൽകിയ വാക്ക് പാലിച്ചു. ആ അക്ഷയപാത്രത്തിൽ നിന്ന് കൃഷ്ണദാസ് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കുറച്ച് ഭക്തർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിവന്നു, പ്രത്യേകിച്ച് കൊച്ചു കുട്ടികൾക്ക് അവർക്കിഷ്ടമുള്ള വിഭവങ്ങൾ.

ഒരിക്കൽ സ്വാമി മുംബെയിൽ എത്തി, അവിടുന്ന് ശ്രീ ബി.കെ.സാവന്തിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ തങ്ങുകയായിരുന്നു. അവിടുത്തെ വാസത്തിനിടയ്ക്ക്, സ്വാമി വ്യക്തിപരമായി ചൗളിലേക്ക് ഒരു കാരയച്ചു, കൃഷ്ണദാസിനോട് ദർശനത്തിനായി എത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു, ഈ സന്ദേശവും കൊടുത്തയയ്ക്കാൻ അവിടുന്ന് മറന്നില്ല, “മുണ്ടും ഷാളും ധരിച്ചിട്ടു വേണം ദർശനത്തിന് എത്താൻ!”

അതെ! കൃഷ്ണദാസ് മുംബെയ്ക്ക് വന്നു, സ്വാമി അദ്ദേഹത്തിന് ദർശനം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. അവിടുന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ‘ഗുരു ഉപദേഹ്’വും നൽകി, അദ്ദേഹത്തെ ചൗളിലേക്ക് തിരികെ അയച്ചു. സ്വാമിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, കൃഷ്ണദാസ് അവിടെ തങ്ങി തന്റെ

സാധന 12 വർഷക്കാലം തുടർന്നു. പിന്നീട് സ്വാമിയുടെ അനുമതിയോടെ, അദ്ദേഹം കണ്ഡലയ്ക്കടുത്ത് സിദ്ധേശ്വര പർവതത്തിലേക്ക് പോയി, അവിടെ അദ്ദേഹം ഏകാന്തനായി തന്റെ സാധന തുടർന്നു. അവസാനം, അദ്ദേഹം അവിടെ വെച്ച് സമാധിയായി, സായിയിൽ ലയിച്ചു.

നാം സാധാരണ മനുഷ്യർ സ്ഥലത്തിന്റെയും കാലത്തിന്റെയും പരിമിതികൾക്കുള്ളിലാണ്. പക്ഷേ എങ്ങനെയാണ് ഈശ്വരനെ ഇവ ബന്ധിക്കുക, അവിടുന്നാണ് ദിവ്യ സങ്കല്പത്താൽ സ്ഥലകാലങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത് എന്നിരിക്കെ? നാം എല്ലാ അവതാരങ്ങളുടെയും ലീലകളെക്കുറിച്ച് വായിക്കുമ്പോൾ ഇത് തിരിച്ചറിയുന്നു. ശ്രീരാമന്റെ, ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ, ഷിർദ്ദി സായിയുടെ അവതാരകാലത്ത്, ഈശ്വരൻ സ്ഥലകാലങ്ങളെ അതിക്രമിക്കുന്നു

എന്നതിന് തൃഷ്ടാന്തമായി അസംഖ്യം സംഭവങ്ങൾ അരങ്ങേറിയിട്ടുണ്ട്. ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ രാസക്രീഡ കളിക്കുമ്പോൾ, ഒരു രാത്രി 6 മാസങ്ങളായി പരിണമിച്ചു, ഇതിനു നേരേ വിപരീതമായതാണ് സംഭവിച്ചത് ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ കുരുക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ച് അർജ്ജുനന് ഭഗവത്ഗീത ഉപ

ദേശിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ. അന്ന് അവിടുന്ന് കാലത്തെ ചുരുക്കി. മറ്റു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, കാലം അവിടുത്തെ കരങ്ങളിലാകുന്നു!

ശരി, ഭഗവാൻ ബാബയ്ക്ക് കാലത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ എപ്രകാരം കഴിയുന്നു എന്നതിന് ഇപ്പോഴത്തെ സത്യസായി അവതാരത്തിന്റെ സമയത്തെ ഒരു കഥ ഇതാ. അവിടുത്തെ അനുമതിയോടും അനുഗ്രഹത്തോടും, സാധകരുടെ ഒരു സംഘം നരനാരായണ ഗൃഹകളിലേക്ക് പോവുകയുണ്ടായി. അവർ ഉർവശീകുണ്ഡിൽ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ, ധ്യാനത്തിന് ഇരിക്കാൻ അവർ പ്രചോദിതരായി. ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവർ സമാധി അവസ്ഥയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടാവും. അവരെല്ലാവരും ഈ അവസ്ഥയിൽനിന്ന് ഒരേപോലെ പുറത്തുവന്നപ്പോൾ, അവർക്ക് വളരെ ശാന്തിയും വിശ്രാന്തിയും അനുഭവപ്പെട്ടു. സാധാരണയായി അവർ ധ്യാനം ശീലിക്കുമ്പോൾ, അവർക്കത് രണ്ടു മണിക്കൂറിലധികം ഒറ്റയടിക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, ശീലിച്ചതു പ്രകാരം, അവരെല്ലാവരും റിസ്റ്റ് വാച്ചിൽ സമയം നോക്കിയപ്പോൾ, തങ്ങൾ രണ്ടു മണിക്കൂറല്ല സമാധി അവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നത്, നീണ്ട 18 ദിവസങ്ങളായിരുന്നു എന്നു കണ്ട് അവർ അത്ഭുതസ്തബ്ധരായി! റിസ്റ്റ് വാച്ചിലെ തീയതിയും ദിവസവും ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ 18 ദിവസക്കാലത്ത്, അവർക്ക് അമൃതസമാനമായ അനുഭവമാണ് ലഭിച്ചത്. പക്ഷേ കഠിനമായ തണുപ്പും മഞ്ഞുവീഴ്ചയും ഉണ്ടായിട്ടും, അവർ ശാന്തരായി തുടർന്നു, കഠോരമായ കാലാവസ്ഥയോ വിശപ്പോ ദാഹമോ ഒന്നുംതന്നെ അവരെ ബാധിച്ചില്ല. ഭഗവാൻ ബാബ ആ 18 ദിവസ കാലയളവ് രണ്ട് മണിക്കൂറുകളായി ചുരുക്കിയിരുന്നു. അത്ര മാത്രം!

ദാരകാധീശ ക്ഷേത്രം

ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ജരാസന്ധന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നതിനായി, മഥുരയിലെ ജനങ്ങളെ, അവർ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ, രാത്രികൂ രാത്രി ദാരകയിൽ എത്തിച്ച സംഭവം നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. മഥുരവാസികൾ അവരുടെ ഉറക്കത്തിൽനിന്ന് ഉണർന്നപ്പോൾ, ഒരു അതിശയം നടന്നു. അവർ ദാരകയിൽ അവരുടെ പതിവ് ദിനചര്യകളിൽ മുഴുകി, തങ്ങൾ ആ സ്ഥലത്തുള്ളവരാ

ണെന്ന മട്ടിൽ.

ഏതാണ്ട് ഇതേപോലെയാരു സംഭവം സായി കൃഷ്ണനാൽ ദ്വാരകയിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. ജാംനഗറിലെ രാജമാതാവിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരമാണ് ഭഗവാൻ ബാബ ദ്വാരകയിൽ എത്തിയത്. സായി കൃഷ്ണൻ ശ്രീകൃഷ്ണക്ഷേത്രം സന്ദർശിക്കാനായി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവിടെ മുൻകൂട്ടി എത്തിച്ചേർന്ന സംഘാടകർ കണ്ടത് സ്വാമി വരുന്നതും കാത്തു നിൽക്കുന്ന വലിയ പുരുഷാരത്തെയാണ്. ക്ഷേത്രത്തിനോട് ചേർന്നുള്ള മുറി തുറന്നു തരണമെന്ന് അവർ ക്ഷേത്രപുരോഹിതനോട് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തനിക്ക് പറ്റില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം അവരെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. സംഘാടകർ ആകെ കൃഴഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും സ്വാമി അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നു. ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അവിടുനിന്നെ അനുഗമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, ഒരു കൂട്ടയോട്ടവും നടന്നു.

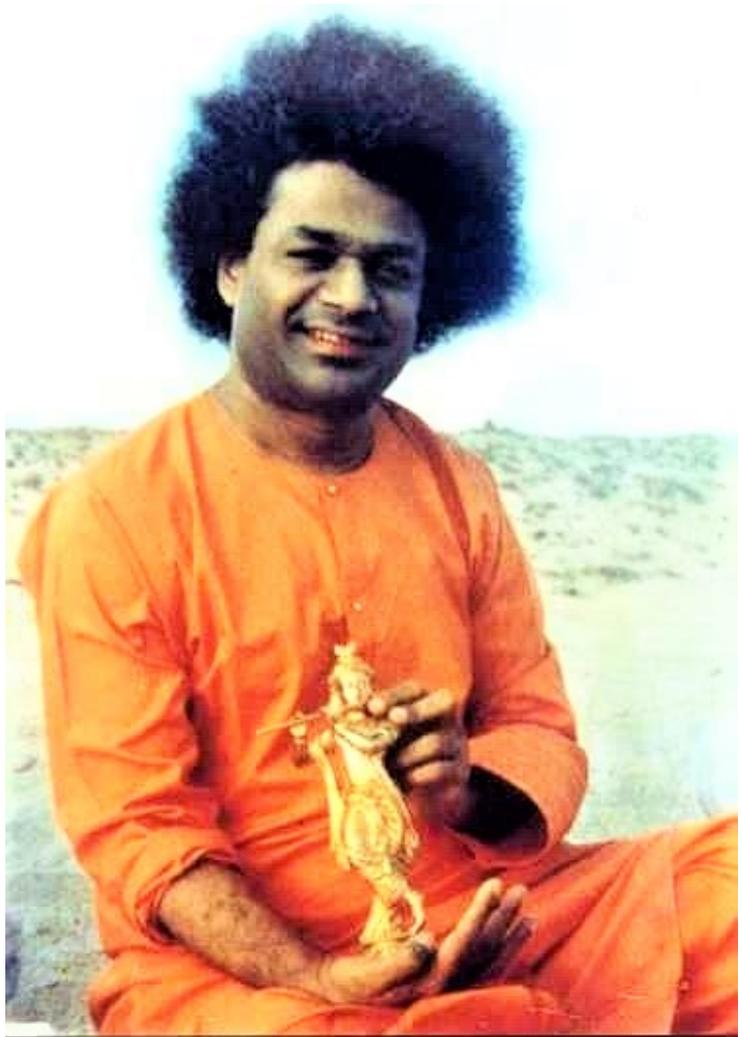
ദ്വാരകയ്ക്കടുത്ത കടൽത്തീരത്തെ മണലിൽനിന്ന് സ്വർണ കൃഷ്ണവിഗ്രഹം. 1970 മെയ് 15

സ്വാമി, സന്ദർഭത്തിന്റെ ഗൗരവം തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, ഒരു ലീല കാട്ടി. അവിടുന്ന്, പ്രിയഭക്തനായ രാജാരെഡ്ഡിയുടെ കരം ഗ്രഹിച്ചു, നൊടിയിടയ്ക്കുള്ളിൽ അവർ ഇരുവരും അപ്രത്യക്ഷരായി. തൊട്ടടുത്ത നിമിഷം, അവർ ക്ഷേത്രത്തിനു പുറത്ത്, രാജമാതയുടെ കാറിനു മുമ്പിലായി പ്രത്യക്ഷരായി. ഈ ചമത്കാരം കാലാതീതനായവനു മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ, ഭഗവാൻ ബാബ സ്ഥലത്തെയും കാലത്തെയും അതിക്രമിക്കുന്നു. സ്വാമി രാജമാതയുടെ ഭൃത്യന് ഒരു സന്ദേശം കൊടുത്തു, തങ്ങൾ മുമ്പേ പോവുകയാണ്, അവിടുന്ന് രാജാരെഡ്ഡിയോട് കാറ് ഡ്രൈവ് ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു.

രാജമാതയും മറ്റുള്ളവരും ഈ വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും ലക്ഷ്യസ്ഥാനം സ്വാമി എങ്ങനെ അറിയും എന്നോർത്ത് അവർക്ക് ഉത്കണ്ഠയായി. പക്ഷേ, കാലാതീതനായ ഭഗവാൻ ബാബയ്ക്ക് വഴി അറിയാതെ വരുമോ? മറ്റെല്ലാ കാറുകളും സ്വാമിയുടെ കാറിനെ പിന്തുടർന്നു, അവർ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു.

വിറാപുരിലെ ദിവ്യപ്രഭാഷണത്തിനു ശേഷം, അവർ തിരികെ വരുമ്പോൾ, ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് സ്വാമി കാർ നിർത്തിച്ചു. അവിടുന്ന് കസ്തുരിയോട് അന്വേഷിച്ചു, “നിനക്ക് കടൽത്തീരം കാണണമെന്നുണ്ട്, ശരിയല്ലേ? ഈ കുന്നിനപ്പുറം, നിനക്കത് കാണാനാവും!”

അവരെല്ലാവരും ആ മല തരണം ചെയ്തു, ഒരു കടൽക്കരയുടെ സുന്ദരമായ ദൃശ്യം അവർ കണ്ടു. സ്വാമി എങ്ങനെയാണ് ആ കടൽത്തീരത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞത് എന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി ഓരോരുത്തരും അതിശയിച്ചു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ ഭാഗത്തുള്ള മിക്ക ആളുകൾക്കും അതെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലായിരുന്നു.

അപ്പോൾ സ്വാമി എങ്ങനെ അതറിഞ്ഞു? അതേ കടൽക്കരയിൽ, ഭഗവാൻ ബാബ മണലിലൂടെ കരങ്ങൾ ചലിപ്പിച്ച്, ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ 40 ഇഞ്ച് നീളമുള്ള ഒരു സ്വർണ്ണവിഗ്രഹം സൃഷ്ടിച്ചു, എല്ലാ ഭക്തരും ആവേശഭരിതരായി, ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വിശേഷാൽ ദർശനം കൊണ്ട് അനുഗ്രഹീതരായിത്തീർന്നു.

ശാസ്ത്രങ്ങൾ മഹാസിദ്ധികൾ വിവരിക്കുന്നു-മഹദ്ഗുണങ്ങൾ-അണിമ, മഹിമ, ഗരിമ, ലഘിമ, പ്രാപ്തി, പ്രകാശം, ഇശിത്വം, വശിത്വം, ഇങ്ങനെ! മഹാസിദ്ധികൾ, യോഗികളുടെ നിരവധി വർഷങ്ങളായുള്ള സാധനയുടെ ഫലമായാണ് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, സായി അവതാരത്തിന്റെ സങ്കല്പസിദ്ധി മറ്റെല്ലാ സിദ്ധികളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്.

ഇത് സങ്കല്പ സിദ്ധി-ഭഗവാൻ ബാബയുടെ നൈസർഗികമായ ശക്തി ദിവ്യ പ്രകടനമാണ്. ഭഗവാൻ ഈ ശക്തി ആളുകളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി സ്ഥിരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഷിർട്ടി അവതാരത്തിൽ, സായിനാഥ് ഈ അഷ്ടസിദ്ധികളിലും അവിടുത്തെ നിയന്ത്രണ ശക്തി പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഷിർട്ടിസായി സച്ചരിതത്തിന്റെ 10-ാം അധ്യായത്തിൽ, അതിപ്രകാരം വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്നു: “ബാബ ഉറങ്ങുന്നത് 4 മുഴം നീളവും ഒരു ചാൺ മാത്രം വീതിയുമുള്ള ഒരു തടിപ്പലകയിലാണ്. അതൊരു ഊഞ്ഞാൽ പോലെ മസ്ജിദിന്റെ കഴുകോലുമായി തുണിക്കഷണങ്ങളാൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ തുണിക്കഷണങ്ങൾ വളരെ

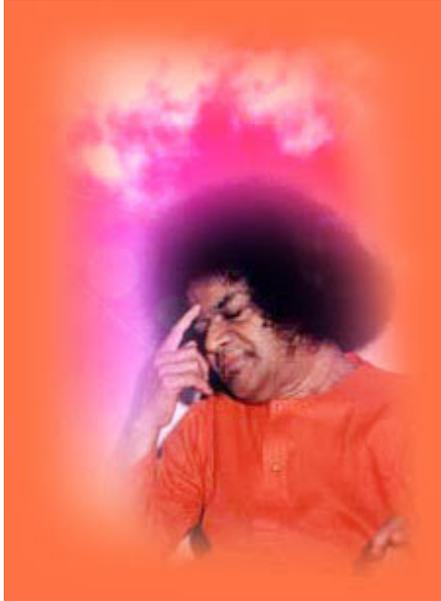
കനം കുറഞ്ഞതും പിഞ്ഞിപ്പോയതുമായിരുന്നു, അവയ്ക്ക് എങ്ങനെയാണ് പലകയുടെ ഭാരം താങ്ങാൻ കഴിയുക എന്നത് അതിശയമായിരുന്നു, ബാബയുടെ ഭാരം പോവട്ടെ!

പക്ഷേ എങ്ങനെയോ, പിഞ്ഞിപ്പോയ തുണിക്കഷണങ്ങൾ ബാബയുടെ ഭാരവും പലകയുടെ ഭാരവും താങ്ങുക എന്നത്, ബാബയുടെ ലീലയായിരുന്നു. ഈ പലകയുടെ നാല് മൂലയ്ക്കും ബാബ മൺചെരാതുകൾ തെളിച്ചുവയ്ക്കും, അവ രാത്രി മുഴുവനും കത്തും. ഈശ്വരന്മാർക്കുള്ള കാഴ്ചയായിരുന്നു അത്, മന്ദിരത്തിൽ തൂക്കിയിട്ട പലകയിലൂടെ ബാബ എപ്രകാരമാണ് കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നത് എന്നത്.

ഗുണാതീതനായവനെ, ഏതെങ്കിലും ഭൗതികവസ്തുവിന് എങ്ങനെയാണ് തടയാനാവുക? ബാബയ്ക്ക് അഷ്ടമഹാസിദ്ധികൾ എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു-അവിടുത്തെ വിളിപ്പുറത്ത് മഹാശക്തികൾ. അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും അവയ്ക്കായി ആഗ്രഹിക്കുകയോ പരിശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അവ അവിടുത്തെ പൂർണ്ണത കാരണം, അവിടുത്തെ സമീപത്തേക്ക് സ്വാഭാവികമായി വന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ ശ്രീ സത്യസായി അവതാരത്തിൽ, നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഭക്തർ സ്വാമിയുടെ സിദ്ധിരൂപം അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, സ്വാമിയെ ഒരിക്കൽ ഒരു പാമ്പ് കടിച്ചപ്പോൾ, അവിടുന്ന് അരികിൽ നിന്ന ഒരു ഭക്തനെ സ്പർശിച്ചു, സ്വാമിയുടെ മഹാസിദ്ധി കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് അയാളിൽ പ്രത്യക്ഷമായതുപോലെ തോന്നി. സ്വാമിയെപ്പോലെ, ആ ഭക്തന്റെ കരം വട്ടത്തിൽ കറങ്ങി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവെള്ളയിൽ ഒരു ഔഷധച്ചെടി പ്രത്യക്ഷമായി. അദ്ദേഹം ആ ചെടി സ്വാമിക്ക് നൽകി, വിഷത്തിന്റെ സ്വാധീനം അപ്രത്യക്ഷമായി. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആ ഭക്തന് പൂർണ്ണ

മായും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് സ്വന്തം കൈവെള്ളയിൽ ചെടി പ്രത്യക്ഷമായ ആ ചുരുങ്ങിയ നിമിഷങ്ങളിൽ മാത്രം ചെറുതായി കുത്തുന്ന വേദന അനുഭവപ്പെടുക മാത്രം ചെയ്തു.

മഹാനായ തത്വചിന്തകൻ, ശ്രീ ടി.എസ്.ഭരത് പറയുന്നു, ശ്രീ സത്യ സായിയുടെ മഹാസിദ്ധി എപ്രകാരമാണെന്നു വെച്ചാൽ, അവിടുത്തെ ചമത്കാരങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ഒരു തീവ്രവാദിയായ, ചമത്കാരങ്ങളെ അവിശ്വസിക്കുന്ന, യുക്തിവാദിയെപ്പോലും നിഷ്പ്രയാസം ബോധ്യപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഇതെല്ലാം ആത്മശക്തിയുടെ പ്രഭാവത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്-ജഡശക്തിയുടെ, ഭൗതികശക്തിയുടെ മേൽ ആത്മശക്തിയുടെ ശക്തമായ പ്രഭാവം.

നിങ്ങളുടെ സമയത്തിന് നന്ദി. നമുക്ക് വീണ്ടും കാണാം.

(തുടരും)

പ്രഫ. അനിൽകുമാർ കാമരാജു
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദ്കുമാർ)